

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 2023

Warszawa, 18 listopada 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo o zgromadzeniach.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Krzysztofa Huberta Łaszkiwicza Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Łączę wyrazy szacunku

(-) Bronisław Komorowski

U S T A W A

z dnia 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o zgromadzeniach

Art. 1

W ustawie z dnia 5 lipca 1990 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz.U. z 2013 r. poz. 397) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W zgromadzeniach nie mogą uczestniczyć osoby, których identyfikacja z powodu ubioru, zakrycia twarzy lub zmiany jej wyglądu nie jest możliwa, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 2 pkt 2a.”;

2) w art. 7 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wskazanie związku pomiędzy celem zgromadzenia a uczestnictwem w nim osób, których identyfikacja z powodu ubioru, zakrycia twarzy lub zmiany jej wyglądu nie jest możliwa, o ile organizator przewiduje uczestnictwo takich osób w zgromadzeniu.”;

3) w art. 7a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli brak jest związku pomiędzy celem zgromadzenia a niemożnością identyfikacji jego uczestników, a ponadto niemożność identyfikacji może spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, organ gminy niezwłocznie wzywa organizatora do odstąpienia od planowanego uczestnictwa w zgromadzeniu osób, o których mowa w art. 3 ust. 3.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Organizator, o którym mowa w ust. 2a, odstępuje albo podtrzymuje zamiar uczestnictwa w zgromadzeniu osób, o których mowa w art. 3 ust. 3, w taki sposób, aby informacja o jego decyzji dotarła do organu gminy nie później niż na 2 dni przed datą zgromadzenia.”;

4) w art. 8 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) brak jest związku pomiędzy celem zgromadzenia i niemożnością identyfikacji jego uczestników, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2a, a ponadto niemożność identyfikacji może spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego.”;

5) w art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Przewodniczący żąda opuszczenia zgromadzenia przez osobę, która swoim zachowaniem narusza przepisy ustawy, w szczególności wbrew ustawie uniemożliwia swoją identyfikację ubiorem, zakryciem twarzy lub zmianą jej wyglądu albo uniemożliwia lub usiłuje udaremnić zgromadzenie. W razie niepodporządkowania się żądaniu, przewodniczący zwraca się o pomoc do policji lub straży miejskiej.”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej gwarantując wolność pokojowych zgromadzeń jednocześnie dopuszcza możliwość jej ograniczania w drodze ustawy. Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji ograniczenie wolności może zostać wprowadzone gdy jest konieczne w państwie demokratycznym dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo wolności i praw innych osób. Konstytucyjna gwarancja wolności zgromadzeń powinna podlegać ograniczeniom, kiedy cel lub przebieg zgromadzenia wskazują na potrzebę ochrony tak istotnych wartości jak zdrowie, życie ludzkie czy mienie w znacznych rozmiarach.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 5 lipca 1990 r. – Prawo o zgromadzeniach stanowi kolejną próbę zapobieżenia przekształcania się zgromadzeń pokojowych w manifestacje z udziałem agresywnych osób, których rozpoznanie nie jest możliwe i którzy zagrażają bezpośrednio integralności fizycznej innych osób oraz mienia.

W listopadzie 2011 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej skierował do Sejmu projekt nowelizacji przewidujący między innymi warunkowy zakaz udziału w zgromadzeniach osób, których rozpoznanie z powodu ubioru, zakrycia twarzy lub zmiany jej wyglądu nie byłoby możliwe. Warunkiem, którego spełnienie umożliwiałoby takim osobom manifestowanie swoich poglądów, było zobowiązanie organizatora zgromadzenia do powiadomienia o tym fakcie organu gminy.

Propozycja Prezydenta RP nie uzyskała aprobaty w procesie legislacyjnym, przy czym jako uzasadnienie negatywnej oceny proponowanej regulacji wskazywano stanowisko Trybunału Konstytucyjnego. Faktycznie Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 10 listopada 2004 r. (Kp 1/04) za niezgodny z Konstytucją uznał przepis, który zakazywał udziału w zgromadzeniu „osobom, których wygląd zewnętrzny uniemożliwia ich identyfikację”. TK zauważył, że nie wolno przyznawać wolności konstytucyjnej jedynie jednostkom o dającej się ustalić tożsamości. „Wygląd zewnętrzny uniemożliwiający identyfikację” nie może być przesłanką zakazu uczestnictwa w zgromadzeniach, gdy dotyczy osób, które w żaden sposób nie zagrażają pokojowemu charakterowi zgromadzeń oraz osób, co, do których przepis ustawy nie wskazuje, w jaki sposób niemożność ich identyfikacji mogłaby zagrozić wartościom konstytucyjnym.

Projektowana regulacja nie przewiduje bezwzględnego zakazu udziału w zgromadzeniach osób, których nie można zidentyfikować i wiąże dopuszczalność uczestnictwa w zgromadzeniach tych osób – z celem zgromadzenia. W szeregu przypadkach (m.in. zgromadzenia, których celem jest ochrona praw pracowniczych,

wyrażenie sprzeciwu wobec działań określonych osób publicznych, a także ochrona zwierząt) stosowanie środków uniemożliwiających identyfikację uczestnika zgromadzenia można ocenić jako uzasadnione.

Celem projektu jest zatem stworzenie warunków do rozróżnienia osób przebywających w miejscu zgromadzenia, dla których niemożność ich identyfikacji jest środkiem ułatwiającym zakłócanie pokojowego przebiegu zgromadzenia oraz takich, którzy ukrywają tożsamość lub utrudniają jej ustalenie z innych powodów, adekwatnych do celu pokojowego zgromadzenia.

Możliwość oceny adekwatności zastosowania środków uniemożliwiających identyfikację uczestników zgromadzenia do celu zgromadzenia stwarza wprowadzenie obowiązku uzasadnienia zastosowania wymienionych środków przez organizatora zgromadzenia.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 7 ust. 2 pkt 2a ustawy, w przypadku planowania uczestnictwa w zgromadzeniu osób, których identyfikacja z powodu ubioru, zakrycia twarzy lub zmiany jej wyglądu nie jest możliwa – organizator w zawiadomieniu zobowiązany jest wskazać związek pomiędzy celem zgromadzenia i niemożnością identyfikacji jego uczestników.

Organ gminy nie dostrzegając związku ukrywania tożsamości uczestników z celem zgromadzenia zobowiązany będzie do niezwłocznego wezwania organizatora do odstąpienia od zastosowania wymienionych w ustawie sposobów ukrycia tożsamości uczestników zgromadzenia. Proponuje się, by odmowa odstąpienia i wynikające z niej prawdopodobieństwo powstania zagrożenia dla bezpieczeństwa i porządku publicznego – stanowiły przesłanki wydania decyzji zakazującej zgromadzenia publicznego (dodanie do ustawy ust. 2a w art. 7 oraz ust. 1a w art. 8).

Ponadto zobowiązuje się przewodniczącego zgromadzenia do zażądania opuszczenia zgromadzenia przez osobę, która wbrew ustawie uniemożliwia swoją identyfikację użyciem ubioru, zakryciem twarzy lub zmianą jej wyglądu. W razie niepodporządkowania się żądaniu – obowiązkiem przewodniczącego będzie zwrócenie się o pomoc do policji lub straży miejskiej (zmiana brzmienia art. 10 ust. 4 ustawy).

Projektowana nowelizacja przepisów powinna wzmocnić gwarancje dla wolności pokojowych zgromadzeń poprzez eliminację realnych zagrożeń ze strony osób, których nie można zidentyfikować i dla których cel zgromadzenia jest obojętny lub wrogi, a ponadto które uniemożliwiają odbycie zgromadzenia albo zmierzają do zakłócenia jego przebiegu.

Należy podkreślić, iż na państwie ciąży obowiązek pozytywny mający zapewnić skuteczne korzystanie z wolności zgromadzeń, jednym z nich jest obowiązek ochrony osób biorących udział w demonstracjach.

W opinii projektodawcy, proponowane rozwiązania pozostają w zgodzie z wymogami proporcjonalności ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela oraz nie naruszają istoty wolności zgromadzeń chroniąc przy tym inne wartości konstytucyjne.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i wejście w życie proponowanych w nim regulacji prawnych nie spowoduje skutków dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 10 grudnia 2013 r.

ZW/0714/673/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu **10. 12. 2013**

Pan
Lech Czajla
Szef
Kancelarii Sejmu

Państwu Panu Marszałku

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 listopada 2013 r., dotyczące przedłożenia opinii nt. przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy (EK-020-830/13):

- o zmianie ustawy - prawo o zgromadzeniach, w załączeniu przekazujemy opinie otrzymane z województw: podlaskiego, śląskiego, lubuskiego i kujawsko-pomorskiego.

Z uprzejmym pozdrowieniem

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

OPINIA KOMISJI

Statutowo-Regulaminowej Sejmiku Województwa Podlaskiego

w sprawie *projektu ustawy - o zmianie ustawy - Prawo o zgromadzeniach* (przedstawiony Sejmowi przez Prezydenta RP).

Komisja *pozytywnie* opiniuje w/w projekt ustawy / 3 głosy za, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się/.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Białystok, dnia 6.12.2013 r.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Statutowo-Regulaminowej
/-/ Leszek Dec

URZĄD
MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA
ŚLĄSKIEGO

Wydział
Pomocy Prawnej i Nadzoru
Właścicielskiego

Katowice, dnia 9 grudnia 2013 r.

OP.0821.00310.2013

OP.KW-00586/13

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 listopada 2013 r. (przesłane drogą elektroniczną) dotyczące konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo o zgromadzeniach, uprzejmie informuję, iż nie zgłaszamy uwag do niniejszego projektu ustawy

Również pod kątem redakcyjnym i formalnym przedstawiony do opinii projekt zasadniczo odpowiada wymaganiom stawianym aktom normatywnym zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

2
RADCA PRAWNY

POUW. Zm. km
Marcin Wójcik
01.12.13

ul. Ligonja 46
40-037 Katowice
tel. +48 (32) 20 78 617
fax. +48 (32) 20 78 618
biuro.prawne@slaskie.pl
www.slaskie.pl

Lubuskie

Wicemarszałek Województwa Lubuskiego
Bogdan Nowak

Zielona Góra, 9 grudnia 2013 r.

DP.IV.0821.47.2013

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

Szanowny Panie Dyrektorze.

Nawiązując do e-maila z dnia 29 listopada 2013 r., informuję, iż Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, nie wnosi uwag do projektu ustawy – o zmianie ustawy – Prawo o zgromadzeniach (przedstawiony Sejmowi przez Prezydenta RP).

Z poważaniem,

Opinia z woj. kujawsko-pomorskiego

w odpowiedzi na przesłaną do tut. Urzędu prośbę o zaopiniowanie projektu ustawy - o zmianie ustawy - Prawo o zgromadzeniach uprzejmie informuję, iż z uwagi na brak właściwości Samorządu Województwa i jednostek mu podległych, pozostawiamy ww. projekt bez rozpatrzenia.

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BSA III-021-439/13**

Warszawa, dnia 10 grudnia 2013 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu ... 11 XII 2013 r.

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 listopada 2013 r., GMS-WP-173-341/13 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499) nie uznaje za celowe opiniowania **prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o zgromadzeniach.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI